

Mathilde Heirman

Geboren op 24-01-1896 te Laarne

Overleden op 06-11-1955 te Uitbergen

Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

Wie zo leefde, gaat gerust heen.... „vast gelovende dat sterven, erven is„.

Bid voor de ziel

van Mevrouw

MATHILDE HEIRMAN

echtgenote van Mijnheer

MARCEL DE LATHOUWER

geboren te Laarne, den 24 Januari 1896, en schielijk overleden te Uitbergen, den 6 November 1955.

Gezalfd met het H. Oliesel.

Lid van de Confrerie H. Hart en de Boerinnengilde.

O wreede dood, wat treft gij onmeedogend, wat slaat gij hard! Des avonds was de dierbare overledene nog vol levenskracht, ja, vol hoop op de toekomst, en 's morgens heeft de zeis des doods haar uit ons midden gemaaid.

Zij was een ijverige vrouw. Ze behoorde nog tot dien goeden ouden stam van waardevolle mensen, die bovenal gediensdig, eerlijk en rechtvaardig zijn.

Als echtgenote en als moeder heeft zij de toewijding en het zelfvergeten tot het ultieme gedreven. Elken stond van haar leven is opgegaan in zorg voor echtgenoot, kinderen en kommer voor kleinkind. Rust was haar onbekend.

„Zalig hij, die altijd het uur van zijn dood voor ogen heeft en zich alle dagen voorbereidt op sterven...„
Treffende woorden uit het boekken van de „Navolging„ die voor ons, levenden, een grote les bevatten, waaraan we dag en nacht moesten denken. Woorden ook, die wij op deze brave huisvrouw mogen toepassen. Deze gedachte is wel de schoonste troost voor onze doden: te weten dat ze deugdzaam leefden en zo onvoorziens, niet onvoorbereid zijn gestorven.

Mijn beminde echtgenoot, in lief en leed stapten we samen geduldig en vol moed de soms hobbelige baan van het leven en zouden gaarne nog menige jaren gebleven zijn om ook samen de vruchten van onzen noesten arbeid en zorgen te plukken. Onze lieve Heer heeft het anders geschikt: Zijn Heilige Naam weze gezegend in eeuwigheid. Troost u om mijn afsterven, in kristene liefde zal de Heer ons weer verenigen voor alle eeuwigheid. Ik sterf gerust omdat ik mijn kinderen aan uw zorgen mag toevertrouwen. Leeft voort wat gij waart voor mij; wat gij voor mij hadt geef het thans aan onze kinderen en kleinkinderen.

Mijn dierbare kinderen en kleinkinderen, ik verlaat u op den roep van den Meester... maar dankbaar draag ik mee: de beeltenis mijner geliefden, met de vertroosting dat ik voor u geleefd heb als een tedere en liefdevolle moeder en u hoogmenselijke voorbeelden en christelijke deugden heb achtergelaten. Eert uw vader en weest zijn troost, leeft in vrede met elkander en Gods zegen zal over u rusten.

Een laatste bede: geeft mij de hulp uwer gebeden.

Mijn goede gildezusters, moge ons bondgenootschap niet enkel bestaan in gezellige verenigingen, doch bovenal in kristelijke hulp voor mijn zielerust.

Uw gebeden zijn een ware lansen voor de ziel van onze duurzame overledene.

Wij danken U daarvoor van harte,
De familiën

DE LATHOUWER,
HEIRMAN.